

Justinus Kerner,
Nun estu trinkata

*tradukita de Manfred
Retzlaff*

Nun estu trinkata brilanta
la vin'!
Karuloj, mi devas forlasi
nun vin.
Adiaŭ vi montoj kaj patra
vi dom',
Pelata mi estas migrema
mi hom'.

La suno ne restas sur lok'
ĉe l' ĉiel',
Ĝi iras antaŭen laŭ sia kor-
pel'.
La ondo ne restas soleca ĉe
l' strand'.
La ŝtormo bruadas potence
tra l' land'.

Kun hasta nubaro la bird'
flugas jen
Kaj kantas enfore pri sia re-
ven'.
Peliĝas nun same la hom-
junular',
Por migri eksteren tra lan-
do kaj mar'.

Salutas lin tie jen super la
mar'
El lia hejmlando veninta
birdar';
Odoras hejmece ĉirkaŭe de
li,
Peliĝas aere eĉ ĝis tie ĉi.

...

Justinus Kerner,
Wohl auf noch getrunken

*tradukita de Manfred
Retzlaff*

Wohl auf noch getrunken den fun-
kelnden Wein!
Ade nun, ihr Lieben, geschieden muß
sein.
Ade nun ihr Berge, du väterlich
Haus,
Es treibt in die Ferne mich mächtig
hinaus.

Die Sonne, sie bleibt am Himmel
nicht stehn:
Es treibt sie durch Länder und Meere
zu gehn.
Die Woge nicht hastet am einsamen
Strand,
die Stürme sie brausen mit Macht
durch das Land.

Mit eilenden Wogen der Vogel dort
zieht,
und singt in der Ferne ein heimatlich
Lied.
So treibt es den Burschen durch
Wald und durch Feld
zu gleichen der Mutter, der wandern-
den Welt.

Da grüßen ihn Vögel, bekannt überm
Meer,
sie flogen von Fluren der Heimat
hierher;
Da duften die Blumen vertraulich um
ihn,
sie trieben vom Lande die Lüfte da-
hin.

...

Justinus Kerner,
Eltrinku la vinon

*tradukita de Ludwig Emil
Meier*

Eltrinku la vinon, foriras nun
mi;
adiaŭ, karuloj, en hejm' tie
ĉi!
Adiaŭ, vi montoj, gepatra
tegment',
perforte fortiras min freŝa la
vent'.

La suno ne restas ĉe sama
stelar',
trans landojn ĝi migras kaj
super la mar'.
La ondoj ne haltas ĉe sia la
bord',
la ventoj forkuras muĝante
kun fort'.

Kun nuboj rapidaj la bird'
flugas for,
al landoj tutfremdaj ĝin tiras
la kor'.
Kaj tiel junulo migremas sen
fin',
simila al tero, al sia patrin'.

Salutas lin sonoj konataj
trans mar',
de l'hejm' alfluginta kantan-
ta birdar';
Lin tuŝas de floroj intima
odor',
la ventoj patrujaj alblovas
ĝin for.

...

<p>La birdoj rekonas la domon de li, La florojn li plantis pro am' tie ĉi. La amo, ĝi sekvas lin ja ĉie ĉi, Hejmeca fariĝas la foro por li.</p>	<p>Die Vögel, die kennen sein väterlich Haus. Die Blumen einst pflanzt ´er der Lie- be zum Strauß Und Liebe die folgt ihm, sie geht ihm zur Hand: so wird ihm zur Heimat das fernste Land.</p>	<p>La birdojn li konas el sia hejmland', la florojn li iam kolektis, amant'; kaj amo lin sekvas, sekreta mister', lin faras enhejma sur fremda la ter'.</p>
---	--	---

*Traduko de la Germana poemo "Wohl auf noch getrunken" de JUSTINUS KERNER (*1786-09-18 – †1862-02-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 2014.*

Arg-1030-2265 (2015-01-28 00:00:06)

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JUSTINUS KERNER (*1786-09-18 – †1862-02-21), publikigita 1809.*

Arg-1030-2089 (2015-01-27 23:51:52)

Tiu ĉi kanto-teksto troviĝas en <http://www.volksliederarchiv.de/text1950.html>. La kanto estas aŭdebla en <http://www.youtube.com/watch?v=nT5CaiMH3uU>. La muziknotoj troviĝas en http://www.markomannenwiki.de/index.php?title=Wohlauf!_noch_getrunken. Pri la verkinto vidu la vikipediejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Justinus_Kerner.

*Traduko de la Germana poemo "Wohl auf noch getrunken" de JUSTINUS KERNER (*1786-09-18 – †1862-02-21) en Esperanton de LUDWIG EMIL MEIER (*1847-02-16 – †1919).*

Arg-1030-2090 (2014-05-30 10:37:35)

Pri la tradukinto vidu la vikipediejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Ludwig_Emil_Meier. La esperantigon de tiu ĉi kanto mi, Manfred Retzlaff, trovis en la libreto "Internacia Kantaro", eldonita en 1922 de la eldonejo Ferdinand Hirt u. Sohn en Lepsiko (Leipzig), Germanio.